HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ושניהם אסורים (ו) **מלהעמיד ריחים וטנור.** לקטנו ריחים ולגדל תרנגולים בתוכה תנן: הכי גרסינן **היה אחד מהם מודר הנאה על חבירו כופין לו אחד מן השוק מודר מן** ואיכא דאמרי **היה אחד מן השוק מודר מן** שאין המיעוט המסופק מתחילתו ומתבטל לחמר מכאן מעכב את הכרוב שהיה ברור מתחלתו ומ"ש נהי דבעלמא סבירא לן דבדאורייתא אין ברירה פסקינן הכא כר' אליעזר בן יעקב דבכי הא יש ברירה ורבנן פליגי עליה לכיון דמכ"מ אתה נרין לומר שהוכרה הדבר עכשיו שבעה פלונית היתה קנויה לו לגמרי שלא היה מתבטל זה מתחלה אפילו בכי האי גוונא אין ברירה ומשלח את חבירו בלא כלום שהרי ס' בחלקו של חבירו הלא קנין שעבוד שקנומות מפקיעין מומו. כך נראה לי: **ושניהם אסורים להעמיד ריחים וטנור ולגדל תרנגולין.** דתנן ג' **היה אחד מהם מודר הנאה מחבירו** בפרק חזקת הבתים[ה] דשותפין מהעמדה כדי לא קפדי מ"מ אי קפדי יכולין לעכב זה על זה ואע"פ שדרכן לותר ויתור אסור כמודר הנאה: **היה אחד מהן מודר הנאה מחבירו וכו'.** הך בצא לא מצטריכא לא לרבנן ולא לר"ג דן יעקב דבין למר ובין למר מה לי נדרו לחבירו מה לי נדר לאחר מהם אלא משום פיקפוק נקטה דקתני וכופין המודר למכור את חלקו דדוקא כשנדר אחד מהם משום דכיון דאיסור מותר חייסין שמא יתקנא בחבירו ויעשהם כה אף הוא ולפיכך כדי שלא יכשל כופין אותו למכור. אבל כשנדרו הנאה זה מזה דשייסה אסורין לא חייסין דכל אחד מהם מודר הנאה מחבירו. משום דשני הנאה מחבירו כו' לפי לשמעי' בשייסה מודלין שייך למתני בשייסה מודלין וכופין המודר למכור חלקו דחייסין אין יעבור אבל כשיש דשייסה מודלין אין כופין משום דמוכר אבל הכא אין לחוש שמא יתקנא ויעשה כמוהו והשני מותר שמא יכנס המודר כשיראה חבירו נכנס ולכך כופין למודר ולרבי אליעזר כיון דשייסה מותרין לעמה כופין: היה אחד מן השוק. הך בצא לר"ש אינטריך [דהוה אמינא] לפי קפ שרי ר"ש לפי כשמאלך שלו מחמת דקמפקפק בדבר אבל אחד מן השוק לפי שריון ולפי שמכיון שבריה כיון שאינו מפקיד כלום קמ"ל: **אם** יש לו **תפיסת יד למשכיר אבור.** דעדיין הוא בראשותו ומדיחיה קמיפהני כיון דגם אחר שהשכיר יש לו בה תפיסת יד אבל כשאין לו תפיסת יד יפה כולה מראשותו ואין לו בה כלום ואינו יכול ליפסר. ומכאן פסק ר"ת מי שהשכיר בית ואח"כ מכרו עליו לאין לאיסורו כלום ואינו יכול ליפסר: **אם** יש לו **תפיסת יד למשכיר** אבור. דעדיין הוא בראשותו ומדיחיה קמיפהני כיון דגם אחר שהשכיר יש לו בה תפיסת יד יפה כולה מראשותו ואין לו בה כלום ואינו יכול ליפסר. ומכאן פסק ר"ת מי שהשכיר בית ואח"כ מכרו עליו לאין לאיסורו כלום ואינו יכול ליפסר: **אם** יש לו **תפיסת יד למשכיר** אבור. דעדיין הוא בראשותו ומדיחיה קמיפהני כיון דגם אחר שהשכיר יש לו בה תפיסת יד יפה כולה מראשותו ואין לו בה כלום ואינו יכול ליפסר. ומכאן פסק ר"ת מי שהשכיר בית ואח"כ מכרו עליו לאין לאיסורו כלום ואינו יכול ליפסר:

א ושניהם אסורים להעמיד ריחים ותנור ולגדל תרנגולים היה אחד מהם מודר הנאה מחבירו לא יכנם לחצר רבי אליעזר בן יעקב אומר ב יכול הוא לומר לו לתוך שלי אני נכנם ואיני נכנם לתוך שלך וכופין את הנודר למכור את חלקו היה אחד מן השוק מודר באחד מהם הנאה לא יכנם לחצר רבי אליעזר בן יעקב אומר ג יכול לומר לו לתוך של חבירך אני נכנם ואיני נכנם לתוך שלך ד המודר הנאה מחבירו ויש לו מרחץ ובית הבד מושכרין בעיר אם יש לו בהן תפיסת יד אסור אין לו בהן תפיסת יד מותר ה האומר לחבירו קונם לביתך שאני נכנם ושדך שאני לוקח מת או שמכרו לאחר מותר ו קונם בית זה שאני נכנם שדה זו שאני לוקח מת או שמכרו לאחר אסור: **גמ'** איבעיא להו בנדרו פליגי הדירו זה את זה מאי מי אמרינן בנדרו הוא דפליגי אבל בהדירו זה את זה מודו ליה רבנן לראב"י דכי אנוסין דמו או דילמא אפילו בהדירו זה את זה פליגי רבנן ת"ש היה אחד מהן מודר הנאה מחבירו ופליגי רבנן תני נדור מחבירו הנאה הכי נמי מסתברא דקתני סיפא וכופין את הנודר למכור את חלקו אי אמרת בשלמא דנדר הוא היינו דקתני כופין אלא אי אמרת דאדרייה אמאי כופין אותו הא מינם אנים אמר רבה אמר זעירי

מחלוקת

נדבר

מחבירו אי אמרת בשלמא בנודר היינו דקתני כופין. דפופשע אפשר עלמו מחבירו ויכול לבא לידי תקלה: **אלא אי אמרת שהדירו אמאי אמר כופין.** דכופין הנודר היינו המודר דמעי כופין המודר דמעי מטע

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה ושניהן אסורין להעמיד וכו' רחיים ותנור ולגדל:

מוסף רש"י

קונם לביתך שאני נכנס. כל זמן שהוא ביתך, דהוי דומיא דנכסי עלך, כיון שמת בעל הבית או שמכרו לאחרו ליכנס בו, דהשתא מותר ליכנס בו, דאע"ג שהוא שלו, אבל אמר בשעת זה שאני נכנס, דהוי משמע שאני נכנס אלו, דאבל אמר בשעת זה שאני נכנס אלו, אף על פי שמת או מכרו לאחר, אסור ליכנס בו (לעיל מב:).

פירוש הרא"ש

אסורים להעמיד תנור ורחיים כו'. דאבל הני יכולין שופפין לעבד זה על זה כדפיתא בפרק חזקת הבתים לכלך בו דמי להלוך ולא שייך להחירו מטעם כריכה כיון דיכול לעבד עליו ואינו מעבד: היה אחד מהם מודר הנאה מחבירו לא יכנם לחצר. משום דבעי למתני כופין מקום שנקטינהו לכופין את הנודר למכור חלקו למיחייסין לפי שהוא לחמר שמא יתקנא זה בזה ויעשה כמוהו. אבל כשנדרו הנאה זה מזה דשייסה אסורין לא חייסין דכל אחד מהם מודר הנאה מחבירו